Євангелія від Луки 13

Ісус закликає до покаяння 1-5; притча про смоковницю 6-9; Ісус оздоровлює в суботу 10-17; зерно гірчичне та квас 18-21; вузька брама 22-30; Ірод хоче вбити Христа 31-35

1 Того ж часу прибули деякі й розповіли йому про галилеїв, що їхню кров Пилат змішав з їхніми жертвами.

2 Озвавшись, він сказав їм: “Гадаєте, що ті галилеї, тому що таке постраждали, були більші грішники, ніж усі галилеї?

3 Ні, кажу вам, але як не покаєтесь, усі загинете так само.

4 Або ті вісімнадцять, що на них упала башта Силоамська й їх забила, гадаєте, що були більш винні від усіх мешканців Єрусалиму?

5 Ні, кажу вам, але як не покаєтесь, усі загинете так само.”

6 І він розповів їм оцю притчу; “Один чоловік мав смоковницю, посаджену в його винограднику. Прийшов він і почав плода на ній шукати, та не знайшов.

7 Тоді він сказав до виноградаря: Оце три роки, як я приходжу, шукаючи плода на цій смоковниці, і не знаходжу. Зрубай її: нащо й землю займає ще?

8 А той озвався до нього: Пане, лиши її ще на цей рік: я обкопаю навкруг неї і обкладу гноєм.

9 Може, щось вродить нарік, а коли ні, то ти її зрубаєш.”

10 Ісус навчав в одній з синагог у суботу.

11 Була ж там одна жінка що її тримав дух у недузі вісімнадцять років: вона була скорчена й не могла ніяк випростатись.

12 Побачивши її Ісус, покликав і промовив до неї: “Жінко, ти звільнена від твоєї недуги.”

13 І поклав на неї руки й вона зараз же випросталась, і почала прославляти Бога.

14 Тоді начальник синагоги, обурений, що Ісус оздоровив у суботу, озвався і мовив до народу: “Шість день є, коли маєте працювати; тоді, отже, приходьте й оздоровляйтесь, а не в день суботній.”

15 Господь у відповідь сказав до нього: “Лицеміри! Чи кожний з вас не відв'язує свого вола або осла від ясел і не веде його поїти?

16 Цю ж жінку, дочку Авраама, що її сатана зв'язав ось вісімнадцять років, не треба було від цих узів звільнити в день суботній?”

17 І як він говорив це, усі противники його засоромились, а ввесь народ радів усім славним вчинкам, які він зробив.

18 Далі промовив: “На що схоже Царство Боже? До чого б мені його прирівняти?

19 Воно схоже на зерно гірчичне, що чоловік узяв та й кинув у город свій, і воно вигналось і

стало деревом великим, і небесне птаство гніздиться у його гілляках.

20 І знову промовив: “До чого мені прирівняти Царство Боже?
21 Воно схоже на закваску, що жінка взяла й поклала в три мірки борошна, аж поки все не скисне.”
22 Ісус проходив через міста та через села, навчаючи й простуючи до Єрусалиму.
23 Аж ото сказав хтось до нього: “Господи, чи мало буде тих, що спасуться?” Він відповів їм:
24 “Силкуйтеся ввійти через тісні ворота, багато бо, кажу вам, силкуватимуться ввійти, але не зможуть.
25 І як господар устане й замкне двері, а ви, зоставшися знадвору, почнете стукати у двері та казати: Господи, відчини нам! - він відповість вам: Не знаю вас, звідкіля ви.
26 Тоді ви почнете казати: Ми їли й пили перед тобою, і ти навчав нас на майданах наших.
27 Та він відповість: Кажу бо вам: Не знаю вас, звідкіля ви; геть від мене всі ви, що чините неправду!
28 Там буде плач і скрегіт зубів, коли побачите Авраама, Ісаака та Якова й усіх пророків у Царстві Божім, себе ж самих викинутих назовні.
29 Прийдуть тоді від сходу й від заходу, від півночі й від півдня й возсядуть (на бенкеті) в Царстві Божім.
30 Тоді останні стануть першими, а перші - останніми.”
31 Якраз тієї хвилини підійшли деякі фарисеї і сказали йому: “Вийди і йди звідси, бо Ірод хоче тебе вбити.”
32 Він же сказав їм: “Ідіть і скажіть тому лисові: Ось виганяю бісів і роблю оздоровлення сьогодні й завтра, третього ж дня скінчуся.
33 Однак сьогодні, завтра й ще наступного дня я мушу простувати далі, бо не годиться, щоб пророк загинув поза Єрусалимом.
34 Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуеш посланних до тебе! Скільки разів я хотів зібрати твоїх дітей, немов квочка свій виводок під крила, - та ви не захотіли!
35 Ось дім ваш лишається вам (пустий). Кажу вам: Ви не побачите мене, аж поки не настане день, коли ви скажете: Благословен той, що приходить в ім'я Господнє!”